

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16481/2025
Рев 16541/2025
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Петар Лисул, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Пудар, адвокат из ..., ради иселења по тужби и ради утврђења и стицања без основа по противтужби, одлучујући о ревизијама тужиоца-противтуженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1565/2023 од 04.04.2024. године и Гж 3502/24 од 28.08.2025. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1565/2023 од 04.04.2024. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/2024 од 28.08.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/24 од 28.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 1596/21 од 30.03.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да се исели из некретнине у ..., у Ул. ... бр. ... и слободно од лица и ствари преда тужиоцу у посед. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев, па је утврђено да је тужила стекла право својине од 1/2 дела некретнине уписане у ЛН бр. ... КО ..., к.парц. бр. .../..., ..., виноград 2 класе, површине 5438 м² и к.парц. бр. .../..., ..., њива 1 класе, површине 561 м², укупне површине 5999 м², као и на помоћном објекту бр. 1, површине 43 м², изграђеном на к.парц. бр. .../..., као и на објектима који се налазе на к.парц. бр. .../... и .../..., а нису уписани код РГЗ СКН Кикинда, па је обавезан тужилац-противтужени да трпи да се тужена-противтужиља упише као сувласник 1/2 дела напред описаних некретнина по правном основу стицања

у ванбрачној заједници, а на основу ове правноснажне пресуде. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи исплати износ од 1.817.810,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ, почев од 30.03.2023. године па до исплате. Ставом петим изреке, преко досуђених 1.817.810,00 динара до тражених 1.941.333,33 динара и законску затезну камату од 20.11.2022. године до 30.03.2023. године, противтужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев да суд утврди да је тужена-противтужиља стекла 2/10 дела некретнине уписане у ЛН бр. ... КО ..., парц. бр. ..., са стамбеном породичном зградом, површине 96 м², број објекта 1 и на објектима који се налазе на истој парцели, а нису уписани код РГЗ СКН Кикинда. Ставом седмим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се обавезе тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи на име заједничког стицања пољопривредног земљишта исплати 6.000 евра по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом, почев од 01.12.2021. године до исплате. Ставом осмим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи на име насталог парничног трошка исплати износ од 95.984,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 1565/23 од 04.04.2024. године, жалбу тужиоца-противтуженог делимично усвојио, а делимично одбио, а жалбу тужене-противтужиље усвојио, па је укинуо пресуду Основног суда у Кикинди П 1596/21 од 30.03.2023. године, у делу одлуке о тужбеном захтеву, у делу којим је усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи исплати износ од 1.817.810,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ, почев од 30.03.2023. године до исплате и у делу одлуке о трошковима поступка (ставови 1, 2, 4 и 8 изреке) и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у преосталом побијаном, усвајајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву (став 3 изреке), пресуда потврђена.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Пресудом Основног суда у Кикинди П 201/24 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је противтужбени захтев, па је обавезан тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи исплати износ од 1.841.333,33 динара, са законском затезном каматом на тај износ, почев од 26.09.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев за исплату законске затезне камате од 20.11.2022. године до 30.03.2023. године на износ од 1.841.333,33 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев да суд утврди да је тужена стекла 2/10 дела некретнина уписане у ЛН бр. ... КО ..., пар.бр. ..., са стамбеном породичном зградом површине 96 м², број објекта 1 и на објектима који се налазе на истој парцели, а нису уписани код РГЗ СКН Кикинда. Ставом четвртим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се обавезе тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи на име заједничког стицања пољопривредног земљишта исплати износ од 6.000 евра по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом на тај износ, почев од 01.12.2021. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац-

противтужени да туженој-противтужиљи на име насталог парничног трошка исплати износ од 132.416,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ, почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 3502/24 од 28.08.2025. године, ставом првим изреке, жалбу тужиоца-противтуженог одбио, а жалбу тужене-противтужиље делимично усвојио, па је пресуду Основног суда у Кикинди П 201/24 од 26.09.2024. године преиначио у делу одлуке о трошковима поступка (став 5 изреке), тако што је трошкове парничног поступка досуђене првостепеном пресудом у износу од 132.416,00 динара повисио на износ од 211.916,00 динара, док је у преосталом делу жалбу тужене-противтужиље одбио и првостепену пресуду у преосталом побијаном, а непреиначеном делу потврдио. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом четвртим изреке, упућен је првостепени суд да у заглављу првостепене пресуде изврши исправку датума доношења пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, указујући да се ради о посебној ревизији, ради разматрања правног питања од општег интереса и правног питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној притив пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3502/24 од 25.08.2025. године.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа по захтеву тужене-противтужиље за накнаду новчаног износа који је она, током трајања ванбрачне заједнице парничних странака, уложила у објекат власништво тужиоца-противтуженог. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужене-противтужиље усвојен донета је применом одредбе члана 170. став 1. Породичног закона и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Ревидент у ревизији не указује на постојање разлога прописаних одредбом члана 404.

став 1. Закона о парничном поступку, због којих би његова ревизија, у конкретном случају, била дозвољена, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу те одредбе Закона.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија ревидента изјављених против обе побијане правноснажне пресуде другостепеног суда, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, и утврдио да су његове ревизије недозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужена-противтужиља је противтужбу поднела 03.12.2021. године, а вредност предмета спора је 1.841.333,33 динара, у односу на новчано потраживање и 10.000,00 динара у односу на неновчано потраживање.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да су ревизије ревидента изјављене против обе побијане правноснажне пресуде другостепеног суда недозвољене, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**